

og at de ældre skal sikres den nødvendige hjemmehjælp?»

Begrundelse

Ifølge Morgenavisen Jyllands-Posten den 22. juni 1998 råder Kommunernes Landsforening kommunerne til at foretage en strengere vurdering af behovet for hjemmehjælp.

Spørgeren finder i den forbindelse ikke, at kommunerne skal kunne foretage generelle nedskæringer i hjemmehjælpen. Ministeren bedes således bekræfte, at kommunerne har pligt til at stille den nødvendige hjemmehjælp til rådighed, at der skal foretages en konkret individuel vurdering efter den enkeltes behov, og at et eventuelt afslag på hjemmehjælp skal følges af en begrundelse.

Svar (24/6 98)

Socialministeren (Karen Jespersen):

Den enkelte kommune skal efter den sociale lovgivning sørge for, at personlig og praktisk hjælp (hjemmehjælp) ydes til personer, der på grund af nedsat fysisk eller psykisk funktionsniveau eller særlige sociale forhold ikke selv kan udføre disse opgaver.

Det er efter den sociale lovgivning kommunalbestyrelsen i den enkelte kommune, som har det økonomiske og indholdsmæssige ansvar for ældreomsorgen. Det betyder, at kommunalbestyrelsen skal udforme kommunens politik på bl.a. hjemmehjælpsområdet.

Inden for bilstandslovens rammer og pr. 1. juli 1998 servicelovens rammer træffer kommunalbestyrelsen beslutning om det lokale serviceniveau, herunder hvilke tilbud der skal stilles til rådighed, omfanget af disse, samt hvem der er berettiget til at få disse tilbud.

Kommunen skal give hjemmehjælp efter en konkret vurdering af ansøgerens behov; funktionsevne set i relation til de ydelser, som kommunalbestyrelsen har truffet beslutning om at yde målgruppen.

Der kan således være forskel fra kommune til kommune på indhold og omfang af den hjælp, der ydes til den enkelte.

I forbindelse med tildeling af hjemmehjælp træffer kommunen afgørelser. Disse afgørelser skal træffes på grundlag af lovgivningens krav om en konkret vurdering af ansøgerens indivi-

duelle behov for hjælp samt de kommunalpolitiske beslutninger om serviceniveauet. Afgørelserne skal herefter efterleves, medmindre helt særlige forhold, som på ingen måde har kunnet forudses, nødvendiggør enkeltstående aflysninger.

Hvis der i kommunen generelt på grundlag af det politisk fastlagte serviceniveau træffes afgørelser om hjælp, som det på grund af ressourcemangel ikke er muligt at udføre, bør problemet forelægges for kommunalbestyrelsen. Kommunalbestyrelsen kan herefter beslutte at justere serviceniveauet eller tilføre yderligere ressourcer.

Hvis kommunalbestyrelsen beslutter at ændre serviceniveauet, forudsætter det, at kommunen efterfølgende foretager en konkret, individuel vurdering af behovet for hjælp hos de enkelte brugere. Kommunen kan således ikke generelt nedsætte hjælpen uden på ny at vurdere den enkelte brugers behov i lyset af det nye serviceniveau.

Efter bilstandslovens § 51, stk. 2, og fra 1. juli 1998 servicelovens § 110, stk. 1, skal alle kommunens afgørelser om hjemmehjælp meddeles ansøgeren/brugeren i skriftlig form ledsaget af et skema, der som minimum indeholder oplysninger om, hvilke opgaver hjælpen omfatter, formålet med hjælpen, og for hvilken periode hjælpen ydes.

Efter forvaltningslovens § 22 skal en afgørelse, når den meddeles skriftligt, være ledsaget af en begrundelse, medmindre afgørelsen fuldt ud giver den pågældende part medhold.

Ad spm. nr. S 552

Fra sundhedsministeren er modtaget supplerende besvarelse af et af Peter Hansen-Nord stillet spørgsmål. Spørgsmålet, der sammen med det foreløbige svar er optaget i Folketings-tidende 1997-98 (2. samling), forhandlingerne side 2208, lød således:

Til sundhedsministeren (4/6 98) af:

Peter Hansen-Nord (V):

»Vil ministeren kommentere artiklen »Helt bøvet at dyrke hamp« fra Landbrugsmagasinet, nr. 21 af 21. maj 1998, hvoraf det bl.a. fremgår, at godkendelsesproceduren for at få lov til at dyrke hamp er meget besværlig?»